לאיש החזון והשלום!
לאייבי נתן היקר!
והארץ רעשה, געשה, יצאה מכליה. ואני, מי ומה
אני כי אוסיף –?
קטונתי, מול העוצמה והכח האדיר, מול האיש
„גדל־המידות" כמוך, כל מילה נוספת תגרע!
וכפי שהבנת בימים אלה, אתה לא לבד אייבי!
כולנו, (גם אחרי הרעש), איתך לאורך כל הדרך!
ואם, והייה זה לרצונך, ולא אפריע, אמשיך
לכתוב.
בברכת שנה טובה
שנת חרות ושלום

תקומה לאה
סוקולוב 136 – חולון

אל יפול רוחך!
מצ"ב ספר תהילים.

לאייבי שלום רב!
במיכתב זה אני רק רוצה שתדע
שאתה לא לבד. למרות שאני רק בת
חמש עשרה וחצי אני בדיעה אחת
ששלום לא יבוא בדיבורים, אלא
במעשים, ואתה הוא האיש שעושה.
לכן, אני מעריכה את מעשיך. המשך
בפעילות זאת כי רק בדרך זו אנו
נראה את השלום המיוחל כל־כך.
חזק ואמץ ויהיו מעשיך פתח
לשלום.
אל תתייאש כי כולנו איתך.
לוין רונית
פתח־תיקווה

שלום אייבי נתן!!!

שמי הוא טל מונטל, ורציתי לכתוב
אליך, כי אתה בכלא ואם אני מאזין
קרוב של תוכנית הספורט שלום ביום שבת.
שמעתי שאתה בכלא כי סיברת עם
ערפת בבקשת שלום, וזה אסור עם המיה
עם אני רוצה לעשות שלום עם הערבים, אבל
לא אני קובע. אימי סיפרה לי שאתה לפני
הרבה זמן. נסת במלוס למצרים (בזמן שלא
היה שלום עם מצרים) והערבים שגרו שם נהגו
להרוג כל מישהו שעבר את הגדול אבל אותך
הם לא הרגו, ואלו הקשיבו לדברים.
יש לי כמה שאלות אליך:
1) מהו נילדת? (גיל הוא 10)
2) איפה נילדת? (נילדתי בירושלים, אבל אני גר בבש)
3) מתי נילדת? (אני ב- 24.7.79)
טוב, אז להתראות.

נ.ב.
תמשיך לכתוב לי, ותספר מתי
אתה יוצא מן הכלא.
שלקי
טל מונטל
סתונית בב נוה־נוי באר־שבע
מיקודי 84848

5 באוקטובר 1989

אייבי!
שמעתי שדנו אותך למאסר ופתאום חשתי מחנק,
חשתי שנקודת האור הולכת ונעלמת.
ולא יודעת איך לחזק ידיך, ולא יודעת איך לחזק ידיי.
כל אבן נוספת שנזרקת מנפצת האשלייה שהשלום
קרוב ואז מבין התוהו ובוהו הכללי ששורר כאן, ממריאה
יונה אחת עם עלה של זית ואבן מושלכת בידי יד זדונית
והיונה נפגעת והכנף שלה פצועה והיא כבר לא כל־כך
חופשייה — יקח לה עוד הרבה זמן לשוב ולהמריא.
ואנחנו ממתינים די בחרדה שהיונה תרפא ותשוב
לשמיים כי היונה לקחה על עצמה לבשר בכל רחבי־
העולם כי תם המבול.
אני יודעת כמה כבד מחיר השלום, שילמתי אותו בגיל
די־צעיר — חוייבתי לעזוב את אופירה ואז לא הבנתי
איך אנשים יכולים להיות רעים כל־כך.
אך היום, בגיל 17, יודעת שהייתי עוברת הכל מחדש
— שום בית לא שווה חיי אדם!
נותר לי רק לקוות שהחצי שנה הקרובה תעבור כמה
שיותר מהר.
רק דע שאתה לא לבד!
הלוואי והאנשים יתעוררו ואז השלום יהיה קרוב יותר.
„לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה".
שהם כהן
מיצפה רמון

24 באוקטובר 1989

לאייבי נתן שלום רב,
אני כל־כך מכבדת אותך על כוחך
להגשים את החלטותיך ומטרותיך ול־
שאת בתוצאותיהן.
אני מאחלת לך בריאות טובה והצלחה
במפעלך לקירוב השלום בדרכים הגיו־
ניות.

יעל מדיני

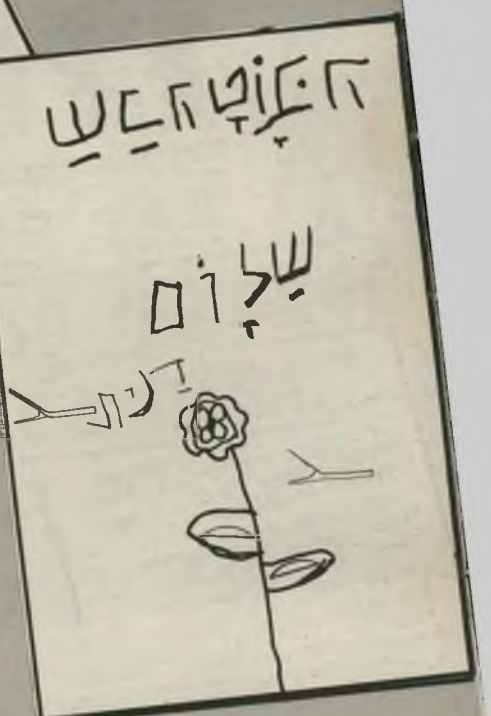

16 באוקטובר 1989

לכבוד
מר אייבי נתן
בית ספר לסוהרים אייל

אייבי היקר!
לפעמים השפה דלה מדי מלהביע את
התחושות והכאב.
אינני יכולה לשכוח ולוא לרגע את
העוול הנורא שנגרם לך. אתה מסמל
עבורי את האמיתי, ההגון והאנושי שב־
אדם. לוא היו רבים פועלים כמוך, אני
משוכנעת, שמזמן היינו משיגים את
השלום המיוחל.
על החברה הישראלית לקום כאיש
אחד כדי לתבוע את שיחרורך המיידי!
ישיבתך בכלא עלבון למדינה, למנהיגיה
ולשילטון החוק.
„אייבי"! — חזק ואמץ. אנו כולנו
איתך בלב ובנפש ומקווים לראותך
במהרה שוב בינינו, פועל ללא לאות,
באמונה ובכשרון למען הזולת.
מי יתן וירבו כמותך בישראל.
שלך בידידות, בהוקרה ובברכה חמה
נעמי שדמי

לכבוד
מר אייבי נתן
כלא אייל

לאייבי שלום!
כמו רבים רבים בארץ ליוויתי את מצערך אל הכלא
בשאלות קשות ובתשובות בלתי־מספקות.
מאבקך רב־השנים למען השלום הפך סמל לנחישות,
דבקות במשימה ואמונה בצדקת־דרך.
מתוך הזדהות עמך ומתוך מחשבה שיש להדק עמך את
הקשר דווקא בשעה קשה זו, עבורך אישית ועבורנו —
החולמים על השלום, אעביר לידיך, מדי שבועיים, את
עתון המועצה האזורית „שער־הנגב" — קרא בו והתרשם
מנסיונותינו הבלתי פוסקים לפעול ליצור ולבנות גם
בתנאים הקשים אשר מסביב.
כל טוב וחג שמח.

חזק ואמץ,
שי חרמש
ראש מועצת שער הנגב

21 באוקטובר 1989

שלום אייבי!
קוראים לי אורית, ואני בת 16 (כיתה י"א) מתל־
אביב. אני בטוחה שזה לא המיכתב היחיד שאתה
מקבל, אבל אם כל אחד היה חושב כך, ולא כותב, לא
יכולת לדעת איך אנחנו מרגישים כלפיך. ישנם הרבה
אנשים שיחשבו שאני קטנה מדי לכתוב את מה
שתקרא, אבל לי לא אכפת. אני חושבת שאתה בן אדם
נפלא, אייבי. אדם שמקדיש את חייו למטרות נשגבות.
למעשים שמאחורי הדיבורים. אותו מיקרה שהכניס
אותך לבין כתלי הכלא, היה מעשה נפלא. צעד גדול
קדימה אל השלום הנכסף. אני מצטערת שאתה צריך
לשלם על בורותם של אחרים ועל חוסר נאורותם.
אפילו בין קירות הכלא האפורים, תדע שתמיד יש מי
שתומך בדיעותיך, שמעריך את מעשיך ושאוהב אותך.
וגם אני אוהבת אותך. מעריצה שלך.
שלך
אורית דרור